



## Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.  
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ  
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

**Bacon, Francis**

**Francofurti ad Moenvm, 1665**

Dialogus De Bello Sacro. Interlocutores, Eusebius, Zebedæus, Gamaliel,  
Martius, Eupolis, Pollio.

**urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5**

DIALOGUS  
DE  
BELLO SACRO.

Interlocutores,

Eusebius, Zebedæus, Gamaliel, Martius, Eupolis, Pollio.

Characteres harum personarum.

**Z**ebedæus Romano-Catholicus, fervidus, & Zelotes. Gamaliel, in Religione Reformata, fervidus item, & Zelotes. Eusebius, Theologus Orthodoxus, & Moderator. Martius, Vir Militaris. Eupolis, Polliu-  
cus. Pollio, Aulicus, omnes præter Gamaliela Romano-Catholicæ.

Convenerunt Parisiis, in Domo Eupolidis, Eusebius, Zebedæus, Gamaliel, & Martius : Singulie-  
rum, Viri egregii, sed multum inter se differentes. Aderat etiam Eupolis ipse : Atque dum federant collo-  
quentes, intervenit ab Aula Pollio : Ac quam primum eos vidit, more suo ingenuo, & faceto, dixit :

Pollio.

**V**ideo quatuor hic præsentes, qui Mundum egregium, (arbitror,) constitutæ possint : Tantum enim ab invicem discrepatis, quantum quatuor Elementa, & nihilo secius concordes estis. Quantum vero ad Eupolidem, quia moderatus est, & placidus, illum loco quinta Essentia ponere libet. **Eupolis.** Si nos quinque (Pollio) Mundum constituiimus majorem, unicus tu Mundum minorem constitutæ possis : Siquidem omnia, & profitearis, & connitaris, ad Teipsum solum referre. **Pollio.** At quid illi, qui hoc agunt, sed minimè profitentur ? **Eupolis.** Sunt illi qui-  
dem minus Animosi, sed magis metuendi. Ve-  
rum age, & nobis eum Sermones conferas : Et-  
enim inter Nos, de præsenti Orbis Christiani sta-  
tu, loquebamur ; In quo libenter etiam Opinio-  
nem tuam audiremus. **Pollio.** Domini mei; Ita hoc  
Mane confeci; Jamque Aëstus Diei ingruit : Ita-  
que Sermones Vestri opus est, Aures meas ad-  
modum delecent, quo ab Oculis impetrant, ut  
Somno abstineant. Attamen si permittetis, ut vos  
excitem, si quando Sermones vestri mihi videantur  
obdormiscere, quantum potero, Somnum  
abigan. **Eupolis.** Imò gratum nobis feceris, si hoc  
præstiteris : Illud tantum metuo, ne universum,  
quod tractamus, Argumentum, instar Insomni  
cujusdam, haud penitus insulsi & vani, sed In-  
somni tamen, tibi videbitur. Etenim Optata bo-  
na absque spe Effectus, nedum tentandi Copia,  
non multum illis præstant : Verum ne te diutius  
detineamus, cum ingrediebaris, **Martius** hic,  
& Attentiones nostras excitavit, & Animos af-  
fecit, Oratione suâ, quam inchoavit tantum : Neque male cedit hac res, ad somnolentiam  
tuam discutiendam : Videbatur enim sermo  
ejus, quasi ad Bellum Clasicum canorum. Si  
placet igitur, (**Martius**), de integræ Sermonem re-  
noves : Nam & sermo ipse dignus erat qui repeta-  
tur : Atque me hercule, Corona Auditorum ista,  
non mediocriter dignitate aucta est, per præ-  
sentiam **Pollionis**. **Martius.** Cum modo ingre-  
sus es, (**Pollio**) liberè Animi mei Sensum, hisce  
**Dominis** meis aperui : Me observasse, quod per  
dena jam Annorum Lustra, proxime elapsa, mi-  
nus nobile quiddam spirarunt, (simili sit dicere,) **Orbi Christiani** Bella, & Expeditiones Mi-  
litares. Ecce Bella cum subditis; similia Litibus  
quidem protervis in foro ; in quo pertinaciter  
Lege agitur, pro Jure suo recuperando ; Quod

melius forsan, placido & quieto more, obtineri  
potuit. Ecce pusillas, Oppidi cuiuspiam, aut Porti-  
cules Territorii, Dbellationes ; Quales esse  
solent Rusticorum Acquisitiones, Agelli, aut An-  
guli Terra, commodè adjacentis. Quod si etiam  
Bella pro Regno Neapolitano, aut Ducatu Medio-  
lanensi, aut Regnis Lætitania, aut Bohemia, suscep-  
tuerint, tamen & hæc ipsa, tanquam Bella Ethnico-  
rum, (Atheniensium, Lacedemoniorum, Romano-  
rum,) pro secularibus quidem Commodis, & Ambi-  
tione Dominationis, gesta sunt ; nec Militia  
Christianæ censori debet digna. At Ecclesia Mi-  
siones suas, in extrelos Fines Gentium & Insula-  
rum, facit; Nobili Opræ & Instituto : Verum hoc  
sonat tantum : *Ecce pūus gladius hic. Reges & Prin-  
cipes Christiani, meritò accusandi, quod Fides Christi-  
anæ propagationi, Armis & Opibus suis, non in-  
vigilant.* Attamen Dominus noster, qui in terra  
manens, dixit Apostoli: *Ite & prædicare : Dixit et-  
iam. Cœla, transfiguratio, in hoc signo nunc. Quis  
Mōs Christianus, piæ Æmulatione non commo-  
veatur, cum viderit Ordinem quendam, Societatis  
Iesu, aut S. Francisci, aut S. Augustini, tot & tanta,  
pro Religioni Christianæ propagatione, sustinere  
& perficere : Ordinem vero S. Iacobi, aut S. Mi-  
chæli, aut S. Georgii, nil aliud ferè perpetrare, ne-  
quæ majora meditari, quā ut vestes solennes in-  
duant, Festa Parronorum suorum anniversaria celebrent,  
& cæteros Ritus ac Cærimonias Ordinis  
sui, obseruent ? Quin & Mercatores ipsi, in judicio  
surgent, contra Principes & Proceres Europa : Illi  
enim, viam in Mari latam straverunt & triverunt,  
usque ad ultimos Orbis Fines : Classes & Copias  
Navales, Hispanorum, Anglorum, Belgarum, in-  
fruendo & mittendo, quæ Indias quidem &  
Chinam, terrefacere & concutere possint : Hæc au-  
tem omnia, propter Margaritas scilicet, aut Gem-  
mas, aut Aromata, suscepuntur : At propter Mar-  
garitam illam Regni Calorum, aut Gemmarum Cœlestis  
Hierusalem, aut Aromata Horti Sponsi. Malum qui-  
dem Navis ne unum erectum vidimus. Illud inter-  
rim pro nihilo ducunt, sanguinem Christianum, in  
partibus tam remotis, inter se prælantes, effundere : Sed ne Guttam quidem, in Causa Christi.  
Verum, ne irremor videar, Rerum præclararum, in  
hoc genere, gestarum, fateor intra Spatiū illud  
quinquaginta annorum, (de quo loquor,) aut pau-  
lo plus, tres suscepunt esse Actions memorables,  
a Christians, contra Infideles : in quibus Christians  
Inyasores fuere. Cum enim Bellum Defensivum  
sit*

fit, Necesitatis potius Bellum iudico , quam Pietatis Prima fuit, celebris illa & felix , Expedito Navalis, qua victoria apud Insulas Cursolares terminata est ; Quæ hamum inservit Naribus Ottomanni, usque ad Diem hodiernum. Quod Opus præcipue instrutum & animatum fuit , ab Eximio illo Princepe, Papa Pio Quinto ; Quem miror, Successores ejus , inter Sanctos non retulisse. Secunda fuit, Nobilis illa, (licet calamitosa) Expedito Sebastiani, Lusitanie Regis, in Africam: Quæ ab illo solo, absque aliorum ope suscepit fuit; Ita solo, ut alii, se postea excusandis, necessitatem imponeant. Pro ultimâ numero , memorabiles Incursiones à Sigismundo Princepe Transylvania factas: Cujus felicitatis Filium à Christianis ipsis abscessum fuit; Contra Monita egregia & Paterna, Papa Clementis Octavi. Plures mihi non occurunt. Pollio. Pace tuâ, quid dicas de Extirpatione Maurorum Valentie? Ad quam subitam Quæstionem *Martius* paululum obticuit: *Gamaliel* autem, sermonem arripiens, dixit. *Gamaliel*, Planè censeo, *Martium* rectè Actionem illam præterisse: Etenim, meā sententia, damnanda proorsus est. Imo videtur Estum illud Deo displicuisse. Cernitis enim Regem, sub cuius Imperio, hoc factum est, (quem vos Catholici pro Sancto & immaculato Princepe habetis,) in ipso ætatis sua flore, sublatum; Autorem autem, & sua forem Rigoris ejus, (Cujus Fortuna super Rupem adficiata putabatur:) corruisse: Quin & opinantur plorimi, Rationes ejus facti nondū esse transactas, sed iis reddendis Hispaniam adhuc esse obnoxiam: Eò magis, quod ingens *Maurorum* illorum Numerus, (Exilio jam probati,) constanter in Fide perserverant, & veros se Christianos in omnibus praefant, præterquam quod appetitu vindictæ, in Hispanos flagrant. *Zebedaeus*. Noli, obsecro, (*Gamaliel*), de Actione ille magna temere judicare: Quæ infar Ventilabri Christi fuit in Regionibus illis: Nisi forte monstrare poteris, Paclū aliquod Hispanorum cum illis Populis, quale *Israhel* fecit cum *Gibeonitis*: Quo Cautū eslet, ut execrabilis illa Generatio, sèdes antiquas retineret. Quintiam vides, *Editio Regio*, hoc Executioni mandatum fuisse, non tumultuariè: Gladius enim Manibus Plebis neutiquam commissus est. *Epolis*. Arbitror Evidem, *Martium* illud omisisti, nō quod iudicio in alterutram Partem inclinaret: Sed quia eum Actionibus Belli haud bene congruebat: Siquidem cum subditis tantum Res fuit; Neque Armis contrâ itum est. Verù permittamus (si placet) *Martiu*m in Oratione procedere; loquuntur enim, (ut mihi videtur,) tanquā Theologus Armis induitus. *Martius*. Fatetur, (*Epolis*), me in illis quæ loquor, Piétatem & Religionē, præcipue mihi ante oculos proponere: Nihilominus, si loquendū mihi esset, ut Homini Animali tantum, eadē consulerem. Neque enim reperiri hodiè potest, Expeditio aliqua, aut Actio, etiam respectu secularis Amplitudinis, & Honoris terreni, quæ cum Bello contra Infideles comparetur. Neque in hoc, quod assero, Novitatem aliquam, aut ventosum quidpiam propono: Sed quod in Exemplis recentibus, eculdem Generis, se ostendit: Licet fortasse minus arduis. *Castiliani*, seculo superiore, Orbem novum aperuerunt: Arque *Regnum Mexicanum*, *Peruviam*, *Chilen*, & alias *India Occidentalis* Regiones, subcepserunt, & plantarunt. Videmus, quam ingentes Opum Fluctus, in Eu-

ropam, ex ea re, inundarunt; Adeo ut *Orbis Christiani* Census, in Decuplum imò in Vicecuplum, jam aucti sint. Verum est, *Aurum*, tempore Invasionis primæ, in its Regionibus, congestum fuisse & accumulatum; Sed Argenti venæ adhuc perpetuò scatent. Ex codem etiam Auso, infinita, Territorij & Imperij, facta est Accessio. Neque enim unquam antehac, *Orbis Christianus* in Duplum crevit; Quod verè asseri possit, jam esse factum, si computes id quod jam dudum acquisitum est, cum cò quod in posterum acquiri possit, per Occupationem & Culturam earum Partium ulteriorem. Neque tamen affirmari verè possit, ( si ingenuè loquatur,) *Fidei Christiana* Propagationem, Navigationum illarum & Plantationum Causam præcipuam extitisse; sed Aurum, Argentum, Opes, & Gloriam. Ita ut, quod in Dei providentia primum fuerit, in Hominum Appetitu & Intentione, Secundas tantum Partes obtinuit. Similia prædicari possunt, de Navigacionibus & Expeditionibus præclaris, *Immanuelis Lusitanie Regis*; Cujus Arma Africam & Asiam cingere cooperant; Atque ad se trahere, non solum Commercium Aromatum, Lapidum pretiosorum Moschi, & pharmacorum, sed Sedes & Imperia in Partibus illis Orientis extremis. Neque enim in his ipsis, *R eligio Christiana*, præcipue ante Oculos observabatur, sed Amplificatio, & Prolatio Imperij, & Divitiarum. Accidit autem jam, ex duabus istis præclaris Facinoribus, cum Orientales & Occidentales India modò sub Hispania Ditione unitæ sint, id quod Magniloquus quidam dixit; *Solem in Imperio Hispanorum nunquam occumbere, sed aliquam ejus Partem semper irradiare*. Quod, (si verum dicendum est,) Radius quidam est Glorie, non dico Corpus solidum Glorie, in quo *Monarchia Hispanie*, reliquis omnibus, *Monarchia* superior sit. Quam obrem, ut concludam, videre est in hisce Expeditionibus, contra *Ethnicos* & *Infideles*, Honorem & Utilitatem, tam spiritualem, quam temporalem, in una, tam Intentione, quam Prosecutione, coivise. Pollio At, ut mihi videtur, pace tuâ, (*Marti*) meminisse debueras, Homines Sylvestres, & merè Barbaros, similes esse Bestiis & Avibus, quæ *Fera sunt Naturæ*: Quarum Proprietas, qualis esse potest, Possessionem sequitur, & Occupanti conceditur: Sed in *Populis Civilibus* hoc non tenet, *Martius* Ego certè nil tale Discriminis agnosco, inter Animas Rationales, sed contrâ sentio, quicquid in ordine sit, ad Bonum *Populi* aliquis majus, & latius, Actionem posse Injustitiâ absolvere, concepero quod populus sit, sive magis, sive minus, cultus & Civilis. Verum, non facile tibi concedâ, (*Pollio*), *Populus Peruvianum* aut *Mexicanum*, ita penitus fuisse Barbaros, vel Feros, ut *Oratio tua innuit*: Aut quod talis ponit debet differentia, inter illos, & alios, *Infideles*, qui hodiè in Locis plurimis degunt. In *Peruvia*, licet nudifuscent, temperaturâ fortasse Climatis hoc postularente; Et Consuetudinis nonnullæ admodum Barbaræ apud eos invaluerint: Attamen Administrati certè *Incarum*, in aliquibus, Humanitas, & Civilitas, non defuerunt. Reduerant Nationes illas, ab *Idolorum* Omnipotens Adoratione ad Adorationem *Solis*. Atque ( quantum memini, *Liber Sapientia* Gradus *Idolatria* distinguunt: Constituens *Idolorum* vilium

viliū & despiciabilium Cultum, magis Cœcum & detestādūm esse; quam simplicem *Cultum Creaturae*. Et similiter, (nisi fallor,) faciunt quidam ex Prophetis Ponentes *Cultum Idolorum*, per *Metaphoram*, tanquam turpis mām & maxime bestialem *Fornicationem*. Insuper Peruviani, sub Imperio *Incarum*, magnifica habuerunt Templa superflitionis suæ; Justitiæ Administratio apud eos viguit: Obedientiam & Fidelitatem constantissimam Regibus suis exhibebant: Etiam, contrā Hostes, cum Justitia quadam Militari procedebant, ac si jus Fœcialium novissent; Legem suam, tanquam meliorem, iis offerentes, antequam Gladium stringerent. Neq; ab simili erat Politia *Regni Mexicani*, quod Monarchia Electiva, non Hæreditaria, erat. Quatenus verò ad Populos *India Orientalis*, (*Goa, Calcutta, Malaca*), erant illi populi delicati & lauti; Frugi certè, cum quadam Elegantiâ, et si parum bellicosi. Ita ut si aqua lance res ponderaret, Imperium *Turcarum* censeri possit magis barbarum, quam horum quodvis. Tyrannis crudelissima; Polluta Sanguine *Imperatorum* suorum in successionibus singulis; Mancipiorum & Vafallorum Maffa; sine Nobilibus; sine Generosis; sine Ingenuis; Hæreditates nullæ; Nulla Surp̄es antiquæ; Gens sine Affectionib⁹ Naturalibus; Quæque (ut ait *Scriptura*,) non moveret Desideriis *Mulierū*. Immiseritcōs, & incuriosa erga Liberos proprios: Gens sine Institutionibus Moralibus: sine literis, Artibus, & Scientiis: Quæ vix Iugerū Agricaut Horam Diei mensurare nōrit: Sordida, & immunda, in Edificiis, Viētū & Similibus: Atq; (ut verbo dicam,) Opprobrium merum Generis Humani. Ista tamen Natio, Hortum Mundi, in Ereuum verit. Nam, (ut recte habetur in Proverbio,) *Ubi Equus Ottomanni pedem ponit, Populus vix cresceret*. *Pollio*, Veruntamē, in medio Invectivæ tuæ, (*Marii*) *Turcas* jure suo non prives, Eos neutiquam pro *Idololatria* habendos esse. Etenim si, (ut ipse modo dixisti,) discrimen haud parvum sit, inter Cultores *Idolorum Vulturum*, & *Solis*: Majus se offert Discrimen, inter Cultum *Creaturae & Creatoris*. Agnoscunt enim *Turcae Deum Patrem, Creatorem Cœli & Terræ*, primam in Trinitate Personam, et si reliquias duas negent. *Ad quem Sermonem cū Martius conticuisset, Occurrerit Zebedæus vultu commotiore, & reprehensionem spirant, & dixit Zebedæus*. Cavendum sedulo, (*Pollio*), ne in Hæresin *Immanuelis Commeni, Imperatoris Gracie*, imprudentes labamus: Qui afferuit, *Mahometis Deum* verum esse *Deum*: Quæ Hæresis à Synodo non solum rejecta & damnata est, sed *Imperatori* imputata, veluti Infanxiæ species quædam: Quam etiam ei exprobavit *Episcopus Tessalonicensis*, verborum Acerbitate minime repetendā. *Martius*. Ingenuè fateor, me in illa opinione esse, *Bellum contra Turcas*, plus Justitiae & Meriti habere, quam contrā alios quoscunque *Gentiles*, aut *Barbaros*, qui aut ferunt, aut nuvc sunt, tam *Religionis* Intuitu, quam *Honoris*. Licet Facilitas forsan, & spes perficiendi, ad aliam magis Electionem invitare possit. Verum antequam ulterius progredior, tum & ipse libenter respirarem: Tum etiam *Dominationes* vestras obnoxie rogarem, ut Sermonis vices excipiatis, qui melius casu sustinere poteris: Sed & præcipue hoc mihi occurrit, quoniam in conventu nostro hic aliquos video, qui egregij *Legis Divinae* Interpretessunt, et si Dogmatibus non-

nullis dissentientes. Ipse autem, non sine ratione, judicio meo diffido, tum quod in seipso infirmum sit, tum quod Zelo & Ardore, in hac Causa abripi possit: Itaque vitio mihi verti posset, si plura de hac re discrēterem, priusquam Fundamenta solidē jaēta videam, quæ Justitiam Actioni huic afferant; ab iis, qui in Justitiâ Cause discutiendā, me ipso magis versantur, & peritores sunt. *Eupolis*. Magna certe lœtitia afficior, (*Marii*), cum intucor in Viro Militari tantam Animi Moderationem: Quandoquidem in re, quæ sanguinem excalefaciat, atque insuper speciem habeat Sanctitatis, non abripiaris, ad prætermittendam, aut pro concesso admittendam, *Confederationem Justitia*. Atque quoniam, (ut mihi videtur) *Colloquium* hoc nostrum feliciter procedit, si *Dominationes* vestræ annuant, nonnulla de Distributione Argumenti in Partes proponam. *Cui rei cū omnes assentiantur, Eupolis dixit*. *Eupolis*. Mihi certe non incongruum videatur si *Zebedæus* exoraremus, ut Quæstionem hanc discutiat: Utrum *Bellum* propter *Fides Christianæ* Propagationem, absque alia aliqua Hostilitatis Causa jure suscipi possit: Et in quibus Casibus. Fateor insuper libenter me audire velle, Dissertationem de jure: Non solum Peranissivo, sed etiam utrum non obligentur *Principes Christiani, Respub.* ad hujusmodi *Belli* inferendum? Quam partem si *Gamalieli* placuerit in se recipere, Quæstio de *Jure*, simpliciter accepta, plenè discussa fuerit. Superest Quæstio *Comparativa*: Nempe, dato, quod hæc Res, aut Legitima, aut Obligatoria sit, utrum tamen alia Res eam præverteat non debeant: Veluti, Exiuprationes Hæresim: Schismatum Reconciliations: Morum Reformationes: Prosecutiones Titularum, & Juriū, pro Temporalibus Dominiis, & Vindictis: & hismodi: Atque insuper, in quantum *Bellum* istud *Sacrum*, cæteras illas Res, vel præstolari debeat: vel cum iis pari passu incidere: vel illas compescere, & in ordinem redigere tanquam se inferiores? Quoniam autem hæc Pars latè patet, atque *Eusebius* adhuc Silencium tenuit, (si *Dominationes* vestræ jubeant) iliam, per Viam Multæ, ei imponemus. Interim vereor, nc *Pollio*, qui perspicaciæ & acuminis pollet, ad distinguidum, quid sit in Rebus solidum & grave, quidque rursus speciosum & phantasticum, hæc omnia nihil aliud esse existimaturus sit, quam *Impossibilita*, & *Aquila* (ut dicitur,) in *nubibus*: Itaque cum, rogabimus, ut argumentum hoc totis viribus stringat & premat: ut ab eo moniti & edocti, rem aut reciciamus, si inveniatur tumida & in flata, aut saltæ ab ea separamus, quicquid insit inane, & minimè sperabile. Atque quia ingenue fateor, me in alia opinione esse, (et hī cū *Pollione* dimicare dura sit Provincia,) tamen quantum in me est, probare connitar, rem hanc perfici, & ad Exitum perducere posse: Atque ostendam, quibus Modis Impedimenta omnia & Obstacula, vel tolli vel superari, queant. Tum verò templicitum erit *Martio*, (si rem prius non deposituerimus,) Sermonis Partes resumere: tam quoad *Sua soriam*, quam quoad *Consuloriam*, Quibus scilicet *Medis*, *Aparatis*, cæteris quædenique, quæ ad *Alioram Partem* conducant, administrari possit; Verū hæc quæ dixi, pro tenuitate Judicij mei, in medium adduxi: *Dominationes* vestræ

vestræ, rem melius disponent. Universi, non solum distributionem probarunt, sed etiam suis partibus acqueverunt. Verum, quia inclinabat Dies, Colloquium, in Mane cœstum differre consenserunt. Solummodo Pollio dixit. Pollio, Sanè (*Eupolis*) de me recte conjicis. Plane enim sentio, nisi *Orbem Christianum* velut Pistillo contundatis, & novam inde Massam conficiatis, de *Bello Sacro*, spem nullam reliquam esse. Atque semper hoc apud me statui, *Lapidem Philosophicum, & Bellum Sacrum*, Diverticula tantum esse Cerebrorum non nihil læsorum; Et eorum qui, Plumas in Capite gestant, non in Pileo. Veruntame, pro Humanitate, credite; Si vos quinq; Contraria senseritis: Praferim, postquam ea, quæ in animo mihi sunt, recensuerim paratus ero cum, *Hippocrate renunciare: Athenienses insanire, solum autem Democritum sumus esse*. Atque ne me à Negotio penitus abhorre judicetis, ab initio jam aliquid contribuam. Vos proculdubio varia & egregia comminiscemini: Sed facite quod iubeo *Papa*, qui nunc sedet, decrepitus est, & Mors ejus quotidiè expectatur, non secus quam si Campana jam pulsaret. Date operam, ut post eum eligatur *Papa*, minimè *Senex*, Annorum quasi inter quinquagesimam & sexagesimam: Assumat autem sibi Nomen *Urbanus*. Quia ejus Nominis *Papa*, primo *Cruciatam* instituit: Et tanquam *Tuba Sacra* Expeditione in *Terram Sanctam* excitavit. *Eupolis* Bene ait, Sed esto, si placet, paulo plus serius, in hoc *Colloquio*.

Die sequente idem convenerunt, prout constabant: cumque consenserint, & aliquid à Pollio facerentur imperium ejus. Quæ sit iudeat: Bellum jamadum inchoatum esse: Se enim, per totam Nominis aliquid, quam de Ianis, & Sultanis, & Tarracis, somniasse: *Martius* dixit. *Martius*. Distributio *Colloquij*, quæ ab *Eupolide* heri facta est, & à Nobis approbata, mihi sane videtur omnino perfecta & absoluta, præterquam una in Parte: Loquor autem, non de Numero Partium, sed de earundem Ordine & Collocatione. Ita enim dispositum est *Colloquium*, ut *Pollio* & *Eupolis*, Possibilitatem aut Impossibilitatem Actionis ventilarent, antequam ego *Mediorum* & *Apparatum* Declarationem explicaverim. Ipse autem sepius animadvertis in *Deliberationibus*, ingressu propinquiorum in Considerationem *Modi* rei gerendæ sine exequenda, Opinionem prius conceptam, de Possibilitate aut Impossibilitate, penitus subvertisse: Ad eo ut, quæ primo intuitu Possibilia videbantur, inquirendo in Modos perficiendi, Impossibilitatis convicta fuerint: Et è Contrariò, quæ Impossibilia quis primo putasset Mediorū ruris Explicacione, (tanquam Lumine à Dorsu Rerū posito, & a fulgente), se ostenderint Possibilia: Quæ anteā impervia putabantur, pervis factis. Hoc autem non eò dico, quo Ordinem Interloquendi immutare, sed solummodo ut à *Pollio* & *Eupolide* impetrarem, ne quid peremptoriè & conclusive pronuncient, donec me de Executionis *Modis* differentem audierint: Atque deinde ad replicandū sine præjudicio se refervent, postquam ante Oculos, veluti Modulum quendam Rei gerende contemplati sunt *Pergrave* istud, & *sobrium* Martij *Monum*, & *Cauio*, plurimum a reliquis collaudata: Unde *Eupolis* dixit. *Eupolis*. Cum *Martius* aliquid corrigeret incepit, in eo quod heri decretū est,

licebit & mihi, (præsertim in propositio quædam, quam ibi intuli,) Omissionis alicujus meminisse: Quæ plus est quam *Collocatio Partium* præpostera. Quantum enim concilio, addenda, & inferenda erat. *Questiones de Iure*, Hæc Appendix: Quoufq; *Bellum Sacrum* sit prosequendum? Nempe; Utrum usque ad Eradicationem & Exterminium Populorum? Atq; insuper, utrum Res ad hoc deducenda sit, ut Fides Nova Armis compellatur; Religio falla vi & suppliciis vindicetur; An potius, ut *Regiones* & populi solummodo subjugentur; Unde per Gladium secularis via aperiatur ad Gladium spirituale, qui Persuasione, Instructione, & hujusmodi Remedii, quæ ad Salutem Animarum, & Informationem Conscientiarū, propria sunt, penetret? Sed fieri potest, ut hoc, quod tanquam omissum noto, seorsim in Partem constitui opus non sit; Quia *Zebedeus*, pro cā quā pollet prudentia, in cam sponte incidet; Tanquam Annexum quoddam *Questionis de Iure*: Quæ discuti & determinari non potest absq; Distinctionibus, & Limitationibus *Zebedeus*. Confirmatione certè reddor, (*Eupolis*), cum videam judicio tuo, (quod tanti astimo,) id probari, quod ipse apud me facere institueram. Quenadmodum enim *Martius* benè notavit, rem esse laxiorem de Possibilitate discernere, priusquam *Modi* ipsi conficiendi in medium adducantur; Similiter se habet, de *Institutione* diffinire, absq; Recensione & Consideratione *Causum* Particularium. A principio itaque *Causa* distinguam: Etsi veniam mihi dabis, si eos seorsim singulos nimis præcise non discririam: Nā & proximū hoc foret: Ac rursus, nō in *Artibus* aut *Methodis* occupati jā sumas, sed in *Colloquio Deliberativo*. Primum igitur in genere queritur, (sicut *Eupolirantea memoravit*,) utrum *Principibus Christianis* *Bellum Inviasum* inferre liceat, solummodo & simpliciter, propter Propagatinem *Fidei*; sine aliâ quāpiam Hostilitatis Causa? Secundò, queritur, posito in partem *Causa*, quod *Regiones* illæ olim *Christianæ* & *Ecclesiæ* Membra erant, ubi *Candelabrum aureum* steterat; Etsi jam planè defecerint neque Reliquæ ullæ sīt *Christianorum*: utrum licitum non sit, *Bellum* inferre, ut illæ Ecclesiæ deuō reuiniantur, tanquam vetus Christi Patrimonium? Tertiò queritur, addito in partem *Causa* ulteriore, Multitudinem adhuc *Christianorum* magnam, in illis locis degere; utrum licitum non sit *Bellum* inferre ad illos a *Iugo Infidelium* liberandos? Quartò, utrum *Bellum* inferri justè non possit, ad recuperandum & expugnandum, *Loca Sacra* & *Solennia*, modò polluta & prophana; Qualia sunt *Civitas*, & *Sepulchrum*, Sancta; Et hujusmodi *Loca*, ubi Adoratio, & Devotione, se in primis exercerunt? Quintò utrum *Bellum* lícere geri non possit, ad ultionem capiendam, de *Blafhemis*, & *Contumelis*, vero *Deo*, & *Servatori* nostro illatis: Aut de *Effusione sanguinis Christiani*, quamvis multis retrò feculis facta: Quandoquidem *Judicia Divina*, *Cancellis* temporum minime concludi, & multoties Peccatorum tantum Maturitatem expectare, conseruit? Sextò, in Considerationem venit, (Id quod modo proposuit *Eupolis*): utrum *Bellum Sacrum*, (quod, sicut Causæ dignitate, ita & Prosecutionis Justitiæ, aliis omnibus præcedere debet:) Jureri lícere possit, usq; ad *Expulsionem* & *Internacionem* *Populorum*, vim

Con-

Conscientis inferendam , atque hujusmodi Acerbitates exercendas : vel qualis adhibenda sit Moderatio , & Limitatio ; Necdum Christianos nos esse meminerimus , alias Homines esse oblivisci videamus . Intervenit tamen Articulus quidam , qui hos univerbos præcedere debeat , & ferè missos faciat , quantum ad hoc Particulare Bellum contra Turcas : Qui in mentem mihi forsitan non venisset , nisi Martium heri , Tyrannide Turcarum , tam ad Vivum , Oratione sua depingentem , audissem ; Quam tu Pollio invectivam appellasti , licet revera iusta esset & debita Contestatio ; Et quanto in animo magis revolo , tanto plus in Opinione illâ confirmor ; Arma scilicet pro Imperio illo debellando , etiæ Religionis Causam seponamus licet sumi posse . Postquam Zebedæus ista dixisset , aliquantis per respiravisi quid forte ceteri , in eam rem injecissent : Sed postquam nil aliud , quam Silentium , & Attentionis signa observaverat , adea qua dicturus erat , hoc modo perrexit .

Zebedæus Dominatione vestra , in hac Quæstione , de Jure Belli Sacri contra Turcas , non expetabunt à Me Tractatum iustum ; sed Sermonem tantum , qualis Deliberationi conveniat ; Atque ad hujusmodi Brevitatem & Modum Dicendi , me componam . Primum hoc concedam ; sicut Belli Causa iusta esse debet ; Ita ejus Causæ Iustitia , oportet ut sit liquida ; Non obscura , aut scrupulis implicata . Etenim , omnium Legum consensu , in Caulis Capitalibus , Probationes requirunt plenas esse & evidentes . Quod si hoc postulandum sit , ubi Unius Vita periculatum , Bello dicemus , ubi semper in innumeros Mortis sententia fertur ? Cavendum itaque in primis , ne immolando Cruorem Hominum , per Bellum iustum , Beatissimum Servatorem nostrum , ad similitudinem Moloch , aut dolis Etrunci , adoremus . Injustitia Actionis cuiuscunque constituit ; In Meritis Causa ; in Legitima Infraktionis Autoritate : Atque in Prosequendi Modo debito . Quantu enim ad Intentionem Interiorem , eam Curia Cœli relinquo . De his separatim , prout referri possint , ad subiectum præsens , Belli Sacri Contra Infideles : Et nominatim , contra potentissimum , & maxime formidabilem Fides Hostem , Turcam Equitem teneo , & confido me liquidò probaturum , (quantum per Summam quandam , & Capitum tantum Rerum , probatio haberi possit .) Bellum Contra Turcam iustum esse , & legitimum : Tam Iure Naturali , quam Iure Gentium : Nec non jure Divino , quod illorum duorum est Profectio . Quatenus verò ad Legem Positivam , & Civilem , vel Romanorum , vel aliorum quorumcunque : Machina sunt illa certè nimis exiles , quæ tanta Questionis pondus regant . Itaque , meo judicio , Multi ex Recentioribus Scholasticis , ( etiæ Homines alia egregij , ) non recta quidem insuffit viâ , ad Questionem illam discutiendam ; Nisi fortè Donum Navis facti sint : Ut Cotem novacula scindere queant . Primo , quantum ad Legem Naturæ : Aristoteles Philosophus , non malus ejus Legis Interpres , Multorum Ingenia exercuit , Scito illo ingenioso . De Naturâ Domino , & Naturâ Servo . Affirmando , disertis verbis , & peremptoriè , usque à Natalitiis , res aliquas natas esse , ad regendum , alias ad parendum : Quod Oraculum

secundum varios sensus acceptum fuit . Accepterunt illud nonnulli , pro sermone lactantiæ : ut Gracorum in Barbaros Imperandi Ius afferret : Quod Thema defensum melius fuit à Discipulo ejus Alexandro . Alii acceperunt veluti Modulum quandam speculativum : Quod Natura & Ratio , hoc volunt & possunt , ut meliores imperent : Sed neutquam ut jure hoc vindicare possint : Verum ego , nec pro Verborum Iactantia , nec pro Voto quodam aut Optato , illud accipio : Sed pro Assertione verâ , quemadmodum ab illo diffinitur , & limitatur . Sic enim afferit . Si inveniri possit Disparitas talis & Inæqualitas , inter Hominem & Hominem , qualis inter Hominem & Brutum cernitur , aut inter Hominem & Corpus , Ius planè Imperandi inducit : Quod videtur potius suppositio impossibilis quam sententia veritatis expers . Verum , mea quidem opinione , & sententia recta est , & suppositio possibilis : Atque ejus Naturæ , quæ locum habuit & habet , tum in viris aliquibus , tum in Nationibus . Sed antequam ad reliqua pergamus , Ambigua quædam , & à sensu vero sermonis nostri multum aberrantia , ne interpellant , abigamus & relegemus . Si quis afferat , eos , qui magis ingenio pollent , & Meritis præcellunt , Ius tale ad imperandum obtinere , ut minus dignos per vim subjecere , & sibi in servitatem redigere , licitum sit Nugæ meræ sunt : Suffragia Hominum nunquam in eo coibunt , ut declaretur , quis sit dignior . Etenim , si Ordinem debetur , qui Intellectu eminet , ut Aristoteles afferit : sed non minus ad Imperium requiruntur , Fortitudo ad protegendum : & ante omnia , Probitas & Rectitudo , ad abstinentiam ab Injuriâ Ita ut perplexa planè res sit , diffinire quis ad Imperandum habilius magis sit . Alij siquidem Viri , alii Gentes , in his præponi debent : Alij in illis . Itaque , Thesis , quam adduco , non tenet in Comparative : Nempe , ut prudentior , aut fortior , aut Iustior , Natio regere debeat : Sed in Privativo : Hoc scilicet volumus : Sicubi reperiatur ejusmodi Cumulus aut congeries Populi ( etiæ forsitan Regnum vel Imperium vocetur , ) omnino indigni qui Imperent , iusta Belli Causa oritur , ut iij subjugentur , à Natione alia Civili , & ad Imperandum habili : Imò licet hoc à Cyro quopiam , aut Casare , qui Christiani non fuerunt , fieri supponatur . Secundus Error , quem exulare volo , hic est : Ne quis hoc à me dici putet , de Tyrannide aliquia personali : sicut Imperium Romanum fuit , sub Caligula , aut Nerone , aut Commodo : Num nam Populus queso , plecti debeat , ob id , in quo jam dudum plectitur ? Sed ubi ipsa Status Constitutio , & Cōsuetudines , & Leges ejus Fundamentales , ( si modo Leges appellari merecatur ) Ius Naturæ , & Gentium , planè convellunt : Tum ( inquam ) Bellum contra eos iustum censi debet . Questionem autem istam in tres Partes dividam . Primo utrum existere possit , Natio aliqua , vel Hominum Cœtus , quibus iustum sit , Bellum inferre , atque Injuria aliquæ præcedente quæ vindicanda sit , aut provocacione ? Secundo quæ tandem sint illæ Injuries Naturæ , & Gentium , Violationes , & Impugnationes , quæ omni Iure ad regendum spoliant , & pri-

privant? Tertiò utrum hujusmodi, *Legis Naturae & Gentium* violationes, inveniuntur hodie in aliqua Gente, & nominatim in Imperio Ottomano-rum? Quantum ad primam; Nullo modo affirmare haesitaverim, Gentes tales, aut Cætus Hominum, existere posse. Hujus rei fundamenta poni non possunt magis solida, quam si in Donationem Imperii Originalem, & Primitivam, inspiciamus Observa igitur verba Donationis illius; Præcipue Præfationem. Dixit Deus; Faciamus Hominem ad Imaginem & Similitudinem nostram, & dominetur Pisces Maris, & Volatilibus Cœli & Bestiis Terra. Hinc Franciscus de Victoria, & alii nonnulli, egregie inferunt, atque extrahunt verissimum & plane divinum Aphorismum; Non fundatur Dominum nisi in imagine Dei. Hic habemus Chartam Donationis omnis Domini. Facilius itaq; erit, de Causis Revocationis, aut Amisionis ejusdem, judicare. *Imaginem* si-decas, Jus una cessa. At *Imago* haec quid est, aut quomodo deletur? Panperes Linguae-s, & hujusmodi Spiritus Fanatici, respondebunt, *Imaginem* esse Puritatem; Id autem quod delet esse Peccatum. Verum hoc ad Eversionem Imperii omnis spectat. Neque Peccatum *Adami*, aut Maledictio Illud secura, eum Jure Domini sui prævavit, sed in Creaturis, Rebellionem tantum, & Reluctationem, excitavit. Itaque (si diligenter attendas,) cum Charta ista, *Noach& filii*, post *Diluvium*, renovaretur, non sit per Verba Restitutio-nis Domini, qualia erant prima; Dominamini, &c. Sed; *Terror vester, ac Tremor vester, erit super Cuncta animalia Terra, & super omnes volgares Celes*, cum universis qua moventur super terram; Imperium minimè de novo concedendo, quod ratum manebat, sed contra Reluctationem illud protegendo. Interpretes igitur Saniores, hanc *Imaginem* interpretantur, esse, *Rationem Naturalem*; Quæ si in toto, aut maximâ ex parte, deformetur, Jus Imperii extinguitur: Atque si Interpretum omnium tententias diligenter perpendas, de *Casu* dubitant, non de *Lege*. Sed hoc propriè tractandum veniet, cum de secunda parte differemus; Quæ ipsas *Imaginis* Deformationes explicabit. Verum pergamens Hoseas Propheta, in Persona *Dei*, de *Iudeis* dicit; *Ipsi regnaverunt, & non ex me; Principes constituerunt, & non cognovi*. Qui locus aperte indicat, Domina quædam esse, quorum Deus se Auctorem negat. Et si enim occultâ ejus Providentiâ ordinentur, voluntate tamen ejus Revelata minime agnoscentur. Neq; hoc de *Gubernatoribus malis* aut *Tyrannis*, intelligi potest; (Illi enim, in *Scripturis*, se penumero Auctoritate muniuntur, & stabiluntur, tanquam Potestates Legitimæ,) sed de Perversitate aliqua, & totali Defectione, in Gente, aut Populo ipso: Quod ex eo liquido colligitur, quandoquidem *Propheta* loquitur, de Dominio in Abstrac-to, non de Persona Domini. Licet autem nonnulli, ex iis quos diximus, Heretici, Textu hoc abusi sunt, etunque male distorferint; Sol tamen in transi-tu per Cloacas, non inquinatur. Atque infuper, si quis inferat, ex verbis *Prophetarum* sequentibus, (que hac Rejectionem, ob Idololatriam eorum factam, declarat,) Interpretatione ista, omnium *Nationum* *Idololatriarum* defruui Dominia, (quod perspicuè falsum est;) Hoc meo iudicio non sequitur, *Idololatria* enim *Iudeorum*, eo tempore, atque *Idololatria*

*Ethnicorum*, quæ tum fuit, & hodiè invenitur, Pec-cata sunt Naturæ inter se multum discrepantis, respectu feederis specialis, & manifestationis claroris, quibus Deus scipsum Nationi illi devinxit, & exhibuit. Hæc Imperii Nullitas, & Dominii Privatio, quam in Nationibus aliquibus reperiiri dicimus, significantius adhuc, à *Mose*, exprimitur, in *Canticis* suo, sub Persona *Dei*, *Iudeos* allo-quentis; *Ipsi me provocasti in eo, qui non est Deus;* *Et Ego vos provocabo, in eo, qui non est populus.* Tales, (proculdubio,) erant Populi Canaanorum, & reliqui, post Donationem, *Terra promissionis*, Israëlitis factam. Ab eo enim tempore, Jus eorum in Terram illam corruit, eti in Locis compluribus, Armis sub jugati non fuerint, sed in Possessione manserint. Ex hoc videre licet. Nationes quædam Nominetenus existere, quæ Nationes jure non sunt, sed multititudines tantum & Examina Populorum. Quemadmodum enim *Homines* quidam sunt, quos Ex-leges appellamus; Proscripti scilicet, per Leges Civiles diversarum Regionum: Ita etiam, *Nationes* quædam reperiuntur, Terras & Possessions suas, de Facto, & non de Jure, occupantes, respectu nullitatis *Politis*, aut Regiminis sui. Sed recipiamus *Exempla* aliqua in Medium Probationum nostrarum; Etenim sic disposita, non minus probabunt, quam si in finem rejiciantur; rūm vero illufrabunt magis. Indubitatum semper fuit, Bellum contra *Piratas* iuste geri posse, per Nationem quamcunque, licet ab iis minimè infestatam aut læsam. An quia certas Sedes, aut Lares, non habent. At in *Pirato Bello à Pompejo Magnogelto* (quodque revera, inter *Bella* quæ gesit, ei maxime honorificum & gloriosum fuit) *Pirata* nonnullas Urbes tenuerunt, Portus quamplurimos, etiam magnam Provinciæ Ciliciae partem: Atque *Pirate*, qui hodiè sunt, *Iulio Cesario*, Receptum habent. Bestiæ ideo minus feræ, quia speluncas habent. An quia periculum ab iis, tanquam Nubes, volitat & volvit, ut neficiamus in quam partem erupturum sit; Adeo ut omnium, sine discrimine, Res agatur? Ratio hæc posterior, bona; Illi tamen non infunt omnia; Neque profecto ea est, quæ ut plurimum allegatur. Vera enim Causa hujus rei est. *Quod Pirate communes Humanæ Generis Hostes* sint; Quos idcirco omnibus Nationibus persequi incumbit, non tam propter Metus proprios, quam respectu Fœderis inter Homines Socialis. Sicut enim quædam sunt fœderia in Scriptis, & in Tractatus redacta, contra Hostes particulares inita; Naturalis & tacita Confederatio inter omnes Homines intercedit, contra communes Societatis Humanæ Hostes. Adeo, ut ad hujusmodi *Bella* indicenda, non opus sit Denunciatione aliqua solenni; Non expectanda Supplicatio à Natione læsa, ut summittantur Auxilia, sed istiusmodi Formulas omnes supplet *Ius Naturæ in Bello Piratico*. Idem censendum est, de Latronibus per Terram, & Insidiatoribus Viarum; Quales adhuc dicuntur Pagi nonnulli *Arabum*, & Reguli quidam *Montani*, qui secus angustas vias, & à Viatoribus frequentatas, habitant. Neque [ut prius de *Piratis* dictum est] *Principibus* tantum vicinis, hos debellare conceditur, verum etiam, si quæ Natio-

sit, quantumvis longè dislita, quæ Merito & Gloriæ sibi duceret, *Bellum* istud suscipere; ( veluti *Romani* olim *Bellum* geserunt pro liberanda *Grecia*) proculdubio hoc facere cum *Justitia* possint. Nec absimile pronuntio, de *Regno Assasinorum* jam extincto, quod situm erat super fines *Saracæ*, atque olim, magno, *Principibus Orientis*, pro tempore, terrori fuit. Ibi consuetudine receptum erat, ut *Regis* Mandato, & ex cœca obedientia eidem praestanda, quivis illorum obligatus esset, & vultu voto obstrictus, ad Cædem cuiusvis *Principis*, aut Personæ, perpetrandam, quam *Rex* suus designavit. Conscientudo ista, sine controversia, totum illud Regimen invalidum reddidit, & nullo Jure subinxum; tanquam Machinam quandam, contra Societatem Humanam extrectam, quæ ab omnibus incendi, & destrui meruit. Idem pronuntio de *Anabaptistis Civitatis Monasteriensis*, etiam si *Imperatori* rebelles non fuissent; atque etiamsi nisi sceleris rever à commississent. Quin & si adhuc fuerit, aut in futurum exorturus sit, Hominum Cœtus aliquis, qui teneret & poneret, omnia licita esse, non ex præscripto Legum, aut Regularum aliquarum, sed ex Motu & Instinctu secreto & vario Spiritus; Hic procul dubio Natio nulla cœlenda, Populus nullus, nulla *Politia*, quam *Deus* agnoscat: Cuivis sanè Nationi, Pöpulum hunc (si ad Sanitatem redire recuset) exterminare penitus ex Cœtu Hominum, & à facie Terra delere licebit. Próponam jam *Exemplum* rei factæ: Et tamen Veteres in dubio riquerunt, urum Res facta fuerit, an Historia vera. Illud intelligo de *Gente Amazonum*; ubi Regimen, tam publicum, quam privatum, etiam Militia ipsa, Penes *Fæminas* residebat. Num quis sana Mentiis affirmaverit, hujusmodi Imperium, contra Ordinem Naturæ, in principiis suis, institutum, non esse in se vacuum, & nullum & prorsus abwendum? De summo *Fæminarum* Imperio non loquo; Id enim Coniliaris, & Magistratibus subordinatis, Masculis, suffulcitur; Verum ubi Regimen Status, *Justitiae*, Familiarum, à Fæminis, & non alii, admissimbratur. Attamen, *Exemplum* hoc postremum, à prioribus differt, eò quod in illis Periculi Metus supponatur, in hoc autem Aberratio tantum à *Lege Naturæ*. Neque hæsitari im idem affirmare de *Sultania Mamalucorum*, ubi *Servi*, & nulli alii pecuniâ empti, & stirpis incognita, Liberis imperabant. Huic affine est, si *Gentem* aliquam supponas, apud quam Confuetudo talis recipetur, ut *Filiij*, quam primum ad plenam *Ætatem* pervenerint, *Parentes* è possessionibus suis expellerent, & eis stipendum tantum solverent: *Exempla* enim ista Imperii *Fæminarum* in *Viro* *Filiorum* in *Patres*, *Servorum* in *Liberos*, similia & cognata inter se sunt; Cum in his omnibus *Ius Naturæ & Gentium*, manifestò violetur pervertatur. Quantum ad *Indos Occidentales*, video (*Marti*)te *Garcilazzum de Viegalegisse*; Qui & ipse de stirpe *Incarum* fuit; & proles mixta extitit; Atque Virtutes & Mores honestiores Patriæ suæ libenter memorat; et si certè sobriè hoc, & perquam modestè faciat. Attamen mihi haud facile persuadebis, Nationes illas, à quavis Natione, quæ Virtutibus Mora-

libus culta & imbuta esset, sub jugari non potuisse; Licet Propagatio *Fidei* supponeretur, nec in partem Casus admitteretur. Certè, Nuditas illorum, quæ plerumque usi sunt, absque illo omnino velo aut Tegumento, magna deformitati fuit: siquidem in *Nuditatis Conscientiâ*, sensus primus *Peccati* constituit; Atque Hæresis Adamitarum, semper habita est, tanquam Opprobrium Natura. Sed hoc Fervoribus Regionis detur, quandoquidem sit illis cum aliis nonnullis *Gentibus* commune. Neque rufus simplicitatem eorum commemorare placet, licet insignis fuerit; ut pote qui Equos Frænæpsorum manducare; Literas autem loqui, & commissa sibi nunciare, putarent; & similia. Neque enim Sortilegia, Divinationes & Magicas Superstitiones narro; In quibus cum plerisque *Gentibus Idololatria*, communicabunt. Verum affirmo, Confuetudinem apud illos, Homines sacrificandi, & multò magis Carnes Humanas manducandi, tantam Abominationem fuisse, ut erubescere cogatur, quicunque certè negaverit, Morem hunc excrabilem, cum aliis improbisimis, conjunctum, Hispanis justam Caussam tribuisse, Territoria eorum invadendi, ut per *Legem Naturæ* proscripta, & *Populum* vel reducendi, vel expellendi. Abit tamen à me, Crudelitatibus & Cædibus, quæ sub inirosis adversus illos grassabantur, patrociniari; Quæ certi Mercedem suam paulo post receperunt; Cum ne unus quidem ex primis earum Regionum Occupatoribus extiterit, qui non ipse violentia Morte perire; Quemque etiam, Mors & Calamitas, complurium e suis, non aut comitabatur, aut à tergo insequebatur. Sed *Exemplorum* satis; Ni si forte huc adiicias *Labores Herculis*: *Exemplum* sicut, quod licet *Fabulis* multis turget, hoc tamen in primis habet; quod insigniter demonstret, omnium Nationum & Ætatum Consensum, in Extirpationibus & Debellationibus, Gigantum, Monstrorum, & Tyrannorum Enormium ap̄ probandis; Non solum tanquam justis, sed tanquam Facinoribus egregiis; Quæque Divinus, aut faltem Heroicos, Honores mererentur: Atque hoc, licet Liberator ille, quisquis tandem sit, ex una Orbis extremitate ad alterā penetraret. Jam autem, *Exemplis* his prælibatis ad *Argumenta* redeamus, Pöndus potius, quam Numerum, spectantes, ut in hujusmodi *Colloquio* par est. Primum *Argumentum* hoc erit Damndus certè error ille, tanquam pusilli nimirū, si quis existimet, Nationibus aut *Gentibus*, nullum inter se Vinculum intercedere; nisi aut sub *Rege* eodem uniantur, aut per *Paœta* & *Fœdera* socientur. Aliæ siquidem Societatis Obligationes sunt, & *Confœderationes* tacita & implicita. Exempli gratia *Illa Coloniarum*, aut aliò transmigrantum, erga Nationem Progeneticem suam. Neque pro nihilo habendum, si *Gentes uniuersitatis* *Labij* sicut enim *Confusio Linguarum* Nota erat Separationis; Ita Lingue Communio Nota Unionis. *Iisdem Legibus Fundamentibus*, & Confuetudinibus Generalibus uti, adhuc majus quiddam est. Quod Genus Conjunctionis, in *Gracis*, respectu Barbarorum vigebat. Super omnia autem eminent, magna illa & indolubilis inter Homines univerlos, *Consanguinitas* & *Societas*, de quæ *Poëta Ethnicus*, (Paulo Apostolo citante,